

[Bjørn Elmquist]

Hr. Albrechtsen spurgte, om det var afgørende for mit partis holdning til denne dagsorden, at det nu var USA, der blev hængt ud, og at USA måske ikke måtte blive det ifølge venstres opfattelse. Nej, det har ikke spor med det at gøre, men jeg synes, det er en dårligt redigeret dagsorden – undskyld, jeg siger det ligeud. Den bærer præg af, at flere har haft fat i den i flere tempi, og at der måske ikke har været en overordnet redigering. Jeg synes, det er mærkeligt, at man først henviser til Contadoralandenes initiativer, som indeholder en opfordring til, at al fremmed indblanding ophører. Derefter kommer der et punkt, der direkte nævner, at man skal tage afstand fra al fremmed indblanding i Centralamerika, og så kommer der som tredje punkt opfordringen til USA. Det er alt sammen noget, som ligger på samme linje.

Derudover har jeg et spørgsmål til dagsordenen – vi skal ikke tage stilling til det nu – men er det ikke en fantastisk detaljeret dagsorden? Den minder faktisk om et forslag til folketingsbeslutning. Vi har ingen mulighed for at gennemgå det i et udvalg, fordi det er nu og her, det skal klares med skud fra hofte og taler fra talerstolen. Jeg synes ikke, det virker særlig veloverlagt og særlig sagligt – undskyld.

Så til sidst om Afghanistan. Der er nogen, der har været inde på, at vi i tinget prøver på at blive enige om Afghanistan – jeg håber, der bliver lejlighed til snart at afprøve det i folketinget. Hertil vil jeg dog godt sige, at jeg ikke kan se, at vi kan sammenligne, hvad Sovjetunionen gør i Afghanistan, med, hvad USA gør i Nicaragua.

Gert Petersen (SF):

Vi er helt klar over, at hr. Bjørn Elmquist ikke kan se, og det er jo det, der er forskellen mellem de to halvdele i denne sal. Den ene halvdel vender sig imod undertrykkelse og krænkelse af menneskerettighederne, hvor den forekommer: fra USAs side over for Nicaragua, fra Sovjetunionens side over for Afghanistan, den anden halvdel nøjes med at være interesseret i menneskerettigheder, når det er Sovjetunionen, som undertrykker dem.

Det blev sagt heroppefra, at USA har givet Nicaragua en vældig støtte i 1979–1981. Det er fuldkommen rigtigt. Hvad skete der så

egentlig, da præsident Reagan i november 1981 besluttede at give 19 mill. \$, ikke til støtte til Nicaragua, for den var blevet indstillet, men til de antisandinistiske væbnede styrker? Der var sket det, at Reagan var blevet præsident, og USAs politik blev lagt tolt om. Præsident Carter havde en helt anden holdning til disse problemer. Det kan vel ikke helt være glemt. Der var ikke sket noget i Nicaragua, som kunne begrunde, at denne omlægning af politikken fandt sted, men der var sket noget i USA.

Så spørger udenrigsministeren: hvordan kan Gert Petersen tale om pluralisme i Nicaragua? Det kan Gert Petersen med betydelig større ret, end man kan tale om pluralisme i El Salvador og Guatemala. I Nicaragua er det sådan, at der er 8 partier repræsenteret i den grundlovgivende forsamling. Sandinisterne har $\frac{2}{3}$ af mandaterne. Der er nogle ganske små venstreorienterede partier, der er 4 af dem, til venstre for sandinisterne, og de har nogle få procent, og så er der borgerlige partier med ca. 30 pct. tilsammen. Et af de partier er faktisk større end partiet venstre, som dog er et stort parti, og de har altså fået alle disse stemmer ved valget i Nicaragua, og de eksisterer stadig. Ministeren har ikke kunnet anføre oplysninger om noget forbud mod noget parti. De eksisterer stadig, og de diskuterer stadig, og de har stadig forskellige opfattelser. At undtagelsestilstanden betyder en indskrænkning af demokratiet, er helt klart, og det skal jeg være den første til at skrive under på.

Jeg vil også gerne give udtryk for, at jeg beklager, at man har indført den undtagelsestilstand, men man skal ikke fordreje tingene så meget, så man nu får skabt et indtryk af, at man i Nicaragua forbyder partierne, at man forbyder folk at have en bestemt mening, og det er nu engang det, at der er en meningsbrydning og forskellige meninger, som er kendetegnende for pluralismen.

Hvordan er det i El Salvador? Hvordan er det i Guatemala? Som det er blevet sagt heroppefra – jeg tror, det var af fru Margrete Auken – er det sådan, at de venstreorienterede partier simpelt hen ikke turde stille op til det såkaldte valg. Det var dødsensfarligt. I Nicaragua opstillede der derimod 3 borgerlige partier. 4 andre kunne også have opstillet, men de valgte at boykotte valget. Det er så deres sag, og det beklager jeg. At der er ind-